

liegend, ganz verständlich Verz. d. Oxf. H. 250, a, 7.

कर्तला f. Messer KATHÁS. 53, 91. 109. 148. 78, 10. 36. 69. 93.

कर्तल mit den Händen geschlagener Tact; am Ende eines adj.
comp.: सद्रत्नकङ्कणकाण्वित्तिर्णकार्तलिका KATHÁS. 120, 106.

कर्थ m. N. pr. eines alten Arztes Verz. d. Oxf. H. 22, a, 1 v. u.

कर्द, कर्दीकृत KATHÁS. 120, 77.

कर्पत्र 1) विदारयामास मूर्धानं कर्पत्रेण दारुवत् KATHÁS. 8, 60 bei
AUFRECHT, HALĀJ. Ind.

कर्बक m. ein best. Vogel, = कारयिका VARĀH. BRH. S. 88, 4.

कर्बाल 1) MĀLATĪ. 139, 9.

कर्भ 1) b) कर्भोत्र P. 4, 1, 69, Sch. — c) VARĀH. BRH. S. 3, 35. 16, 30.
Spr. 1204. Verz. d. Oxf. H. 122, b, 18. 339, b, 17. — g) Hüfte (कटि) ĠA-
TĪDH. im CKDr. — h) °ग्राम = कर्भक N. pr. eines Dorfes KATHÁS. 108, 30.

कर्भक m. N. pr. eines Dorfes KATHÁS. 108, 28. कर्भग्राम 30.

कर्भग्रीव (क° + ग्रीवा) m. N. pr. einer Festung im Vindhja Ka-
THÁS. 102, 33. 55.

कर्भाजन BHĀG. P. 11, 2, 21.

कर्मध्य m. ein best. Gewicht, = कर्ष ÇĀRṅG. SĀM. 1, 1, 17.

कर्मन्द m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 153, b, 11.

कर्मरिन्, lies कर्मरी f. (vgl. वन्दी) und füge HĀLA 54. 55 hinzu.

कर्मर्दी f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H. 63, b, 31.

कर्मुक्तेश्वर N. pr. eines Heiligthums Verz. d. Oxf. H. 148, b, 27.

कर्म्ब 2) HALĀJ. 4, 56.

कर्म्बित, मधुकरनिकर्कर्म्बितकोकिल GĪT. 1, 27.

कर्म्म 1) d) Vater des Asura Mahisha Verz. d. Oxf. H. 46, b, 11.

कर्म्मक 3) m. pl. N. pr. eines Volkes MĀR. P. 89, 14. — 4) n. ein
in verschiedenen Provincialsprachen abgefasstes Schriftstück (Gemisch):
कर्म्मकं तु भाषाभिर्विधाभिर्विनिर्मितम् SĀH. D. 371.

कर्म्भवालुका (क° + वा°) f. heisser Sand als Grütze, Bez. einer
best. Hölle MĀR. P. 14, 88; vgl. °तापा: M. 12, 76. °वालुकास्तप्ता: (so
die ed. Bomb.) MBH. 18, 50.

कर्म्भिन् vgl. कर्वीर°.

कर्विन्द m. N. pr. eines Mannes HAL 169.

कर्विमुक्ति f. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 276, a, 14.

कर्वीर 1) a) VARĀH. BRH. S. 50, 21. °पत्र 7. Verz. d. Oxf. H. 193, a,
30. 324, a, 2. 26. °व्रत n. Bez. einer best. Begehung 34, a, 20. — h) Verz.
d. Oxf. H. 39, b, 17. °पुर 16, b, 5.

कर्वीरक 5) ein best. Theil des Gesichts (= मूषक Schol.) VARĀH.
BRH. S. 58, 13.

कर्वीरकर्म्भिन् (क° + कर्म्म) n. N. pr. eines Waldes HARIV. 8954.
कर्वीराकर die neuere Ausg.

कर्वीराकर s. u. कर्वीरकर्म्भिन्.

कर्शित Auseinanderreckung von कर्शित abgemagert BHĀG. P. 10, 90, 23.

कर्शीकर, °सीकर HALĀJ. 2, 61. PĀRÇVANĀTHAK. 1, 30 ebend. Ind.

कर्स्वामिन् N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 149, a, 4.

कर्काट 2) n. HALĀJ. 2, 28.

कर्काटक 3) eine Verbindung von sechs Çloka, durch welche ein und
derselbe Satz durchgeht, Schol. zu KĀVYĀD. 1, 13.

कराय (1. कर + अय) n. die Spitze des Elefantenrüssels HALĀJ. 2, 64.

करापात (1. कर + घा°) n. das Sinken der Strahlen, Untergang (der
Sonne) VARĀH. BRH. S. 27, 5.

करामलक, °वत् SARVADARÇANAS. 98, 4 = कृतामलकवत्, s. oben u.
अमलक.

करायिका VARĀH. BRH. S. 88, 4. 16. 93, 1.

करारिन् m. pl. Bez. einer die Devi verehrenden Secte WILSON, Sel.
Works 1, 32. 264.

कराल 1) °लोचन BHĀG. P. 7, 8, 30. den Mund weit aufsperrend ÇIKSHĀ
19 in Ind. St. 4, 268. = विशाल HALĀJ. 4, 68. सेना Schauer erregend
BHĀG. P. 10, 71, 14. KATHÁS. 102, 8.

करालजनक (क° + ज°) m. N. pr. eines Fürsten, der auch einfach
जनक genannt wird, MBH. 12, 11220. fgg.

करालान (कराल + अन्त Auge) m. N. pr. eines Wesens im Gefolge
Skanda's MBH. 9, 2563.

करिकणा f. = °वल्ली MED. j. 41.

करिक्र adj. vom intens. von 1. कर; s. धृङ्करिक.

करिक्रत m. N. pr. eines Mannes mit dem patron. Vātaraçana,
Verfassers von RV. 10, 136, 5.

करिपिप्ली Piper Chaba H. a. n. 2, 374.

करिमकर (करिन् + म°) m. ein best. Seeungeheuer HALĀJ. 3, 38.

करिमपिडत (करिन् + म°) adj. geschmückt mit Elefanten; n. N. pr.
eines Waldes KATHÁS. 70, 40.

करिविजयती (करिन् + वै°) f. eine auf einem Elefanten befestigte
Fahne HALĀJ. 5, 17.

करिकृस्त (करिन् + कृस्त) m. Bez. einer best. Stellung der Hände
Verz. d. Oxf. H. 202, a, 23.

करोति MBH. 6, 351.

करीमाण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 20. — Vgl.
किरीमाण.

करीर 1) n. pl. KĀTH. 11, 10 in Ind. St. 3, 468. — 5) = करीरा a)
HALĀJ. 2, 68.

करीरक n. Kampf, Schlacht HALĀJ. 4, 76.

करीष m. N. pr. eines Berges Verz. d. Oxf. H. 251, b, 14. — Vgl. का-
रीष, करीषि.

करुण 1) auch mitleidig BHĀG. P. 10, 22, 21. 32, 18. 33, 21. — 2) a)
Verz. d. Oxf. H. 130, a, No. 236. — 3) Verz. d. Oxf. H. 230, b, 24. °रस
122, b, 19.

करुणवेदिन् vgl. कारुण्यवेदिन् unter कारुण्य.

करुणाकर m. N. pr. eines Brahmanen Verz. d. Oxf. H. 148, a, 27.

करुणेश्वर n. N. pr. eines Liṅga Verz. d. Oxf. H. 71, b, 1 v. u.

करुणष Z. 4 MBH. 2, 577 aus metrischen Rücksichten. — Vgl. निष्करुणष.

करेक्षण N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, b, 3 v. u.

करेणु 1) f.: साम्ना ते ऽपि निगृह्यसे गजा इव करेणुभिः Spr. 4108. क-
रेणुका KATHÁS. 82, 353. 67, 8. 68, 23. — 3) न गण्डिकाकारयोगं करेणुं
न चारिसेमं प्रपिबामि वक्त्रे sagt Indra MBH. 14, 247. अणुं सूत्रं को
कुर्वे (also कोरे ऽणुं), कोरेणोति पाठे कोरेमीत्यध्याहारः NILAK.

करोटि Z. 1 füge 2) nach करोट hinzu. HALĀJ. 3, 11. नूकरोटी तव परि-